

KIZMA, KIZIŐTIRMA

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 02.03.2014 tarihli (15.) ŐehzâdebaŐı Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammed ve âla alihi ve sahbihi ecmaîn.

Aziz Kardeşlerim,

Bazı bitki ve yiyecekler hadis-i şeriflerde övülmektedir. Mesela; çörek otu olarak bildiğimiz bitki, birçok hadisi şerifte Peygamber aleyhisselam Efendimiz tarafından “yüksek derecede faydalı bir bitki” olarak bize anlatılmaktadır. Sarımsak, hem camilerde bulunmayı sakıncalı hâle getiren bitki olarak gösteriliyor hem de sağlık açısından insana çok faydalı olduğuna dair hadisi şerifler var. Bu vb. bitkileri, yiyecekleri, özellikle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in övdüğünü, sağlığa faydası olduğunu duyduğumuzda Müslüman olarak o bitkiye alakamız artmaktadır. Bu da güzel, doğru olandır. Böreğimizin üstünde çörek otunun bulunması hem nefsimizin hoşuna gider hem de Peygamber'imiz övdü diye bundan haz duyarız. Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in Medine'sinin hatırasındır diye hurma severiz, hurma yeriz. Böyle olması da Peygamber'ini seven bir Müslüman olmamız bakımından doğru olandır şüphesiz. Hele hele tıbbi ilaçlar bakımından faydalanma oranımız düşük duruyorsa, çörek otu ya da çörek otu yağı bize faydalı geleceği söyleniyorsa, bir kere daha, daha yoğun bir şekilde “Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in övgüsüne mazhar olmuş filan bitkidir” diye sarılırız. Çiğ, pişmiş, pişmemiş, yağlı, tuzlu, tuzsuz, her çeşidinden istifade etmeye çalışırız.

İnsanız, muhtacız. Bu doğal bir sonuçtur. Mesela; çörek otu, Müslümanlar arasında “şu, bu hastalıkların şifasıdır” diye özellikle yaygındır. Elbette Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in “Ölümden başka her türlü hastalık için şifadır, faydalıdır” dediği bir bitki, Müslümanlar'ın yaşadığı toplumda-hiç şüphesiz-rağbet görecektir tabi ki. Lakin aziz kardeşlerim, çörek otunu tavsiye eden Peygamber aleyhisselam Efendimiz, işte tansiyon düşürücü olarak çörek otunu yemeyi bize öğütlerken, biz aslında yemeyeceksek, kullanmayacaksak bile “Yahu, bunu Peygamber'imiz tavsiye etmiş. Ne kadar güzel, faydalı” diye yiyorsak bu, eğer çörek otu kendisi veya yağı bize fayda sağlamayacağını tıp söylüyor olsa dahi “Peygamber'im dediyse bir bildiği vardır. Ben bu çörek otunu çiğ, pişmiş, pişmemiş, yerim kardeşim” diyorsak şüphesiz bu, Peygamber'imize teslimiyetten, bağlılıktan, onun tavsiyesinin muhakkak yararlı olduğuna iman ettiğimizden kaynaklanıyor. Müslüman bir toplum, elbette böyle algılanması lazım.

Çörek otunu mesela -çörek otunu konuşuyoruz- sevmiyor, iştahım çekmiyor olsam bile, yağını kullanmak benim için ağır oluyor olsa bile “değil mi peygamberim bunu tavsiye etti ölürüm, bunu yerim” der. Bir Müslüman'ın böyle demesi doğru olur zaten. Neden? Biz Peygamber aleyhisselam Efendimiz'e bağlanacağımıza iman ettik. Her şeyi doğru söylediğine iman ettik. “O bana zararlı bir şeyi tavsiye etmez” diye iman ettik. Çörek otu değil de “çakıl taşı yiyeceksiniz, tansiyonunuza iyi olur, damar tıkanıklığınızı açar” deseydi, hasbelkader çakıl taşı tavsiye etseydi, mesela; hacılar Mina'da şeytan taşlamak için çakıl taşı topladıkları gibi “Mina taşlarını toplayın böbrek ağrısına iyi gelir” deseydi, böyle bir şey olsaydı alimallah kamyonlarla taş getirirdik İstanbul'a. Hacılar hurma yerine taş getirirlerdi. “E peygamber taş yiyin” dedi, yeriz. Hiç çaresi yok, iman ettik çünkü. Yeter ki böyle bir bilgi ulaşsın bize. Yok, böyle bir şey ama bir konuyu izah edebilmek için bunu örneklendiriyorum.

Aziz Kardeşlerim,

Peygamber aleyhisselam Efendimiz'e bakışımız bu olmalıdır. "Çakıl taşı yiyin, toprak yiyin" dese yiyecektik. Bizden önceki nesle, sahabiye: "Şu dağın eteğinde cenneti görüyorum" yani "gidin, orada öldürülürseniz cennete gideceksiniz" dedi. "Çakıl taşı yiyin" demedi. "Kafanızın koparılacağı şu yere gidin, orası cennettir" dedi. Elinde hurmasını yiyen sahabi hurma salkımını tuttu: "bunu bitirecek kadar da olsa bekleyemem ben" dedi. Attı hurma salkımını gitti. İman budur. "Yahu Sevgili Peygamber'im, sen şöyle mi demek istiyorsun? Böyle mi demek istiyorsun" demediler. Denmez Peygamber'e öyle zaten. "Çakıl taşı yiyin, iyi gelir" dese çakıl taşı yedik. Bilirdik ki dünyamız da ahretimiz de O'nun "olur" dediği şeylerle güzel olur zaten. Elhamdulillah, böyle iman ediyoruz. Rabb'imizden niyazımız odur ki bu imanla ruhumuzu teslim etmeyi bize nasip etsin. Böyle temenni ederiz.

Aziz Kardeşlerim,

İşte bu Peygamber'imiz sallallahu aleyhi ve sellem olgun bir insan, iyi bir mü'min olarak yaşayabilmemize dair bize çok önemli ipuçları vermektedir. Biz, çörek otunu tavsiye ettiği zaman, acve hurması diye bir hurmadan "şu kadar yiyin, size faydalı olur" dediği zaman, süt içmenin Peygamber tarafından da sevildiğini öğrendiğimiz zaman yani midemizle ilgili bizim de iştihamızın hoşuna giden, böreğin üstünde görmekten lezzet aldığımız çörek otunu O'nun tavsiyesi olarak dinlediğimiz zaman "yahu ne kadar önemli bir tavsiye" deyip pastanın, böreğin, çöreğin üstüne o sevdiğimiz şeyi bir de sünnet ilavesiyle koyduğumuz zaman, hangi duyguyla Peygamber'e ve o konuya bağlanıyorsak; hayatımızı Müslümanca yaşamak, iyi bir insan olarak yaşamak için bize tavsiye buyurduğunu öğrendiğimiz herhangi bir öğüdü de o şekilde anlarsak Peygamber aleyhisselam Efendimiz'e yüzde yüz imanla bağlı olduğumuzu belgelemiş oluruz.

Bizim dişlerimizin arasındaki çörek otu hoşumuza gidiyordu. Tavsiye etti, daha faydalı olduğunu anladık. Ama bakınız şimdi, bir adam Peygamber aleyhisselamın önüne gelmiş. Ona soru soracak. O verdiği cevap, kıyamete kadar "Muhammedun resûlullah" diye iman edip Ümmeti Muhammed'den olduğunu düşünen, anlayan her Müslüman için ölçü olacak. Çünkü Peygamber aleyhisselam Efendimiz Medine'de konuştu. Dünyada ve uzayda ona iman eden herkes için konuştu. Bir bedeviye, bir Arabî'ye söyledi ama her Âdem'in çocuğu için konuştu.

Ebu Hureyre radiyallahu anh diyor ki: "Bir adam, Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme geldi." Dikkat ediniz. Dedi ki: "Ya Resûlullah, çok söz söyleme bana, anlayışım kıt benim. Çok söz söyleme. Bana çok kısa konuş ama Allah'ın razı olacağı şeyi anlayayım ben." Ne demek istiyor? "Bana cennete girecek yolu göster. Kur'an'ı özetle, Müslümanlığı özetle" demek istiyor adam. Hadis-i şerifin Arapça metnini özellikle zikrederim. Hafif Arapça bilenler bu söylediğim şeyin, benim edebiyatlandırıdığım bir şey olmadığını bizzat Peygamber aleyhisselama söylenmiş bir söz olduğunu görsünler.

Ebu Hureyre'nin dilinden naklediyoruz. Demiş ki adam: **عَلَّمَنِي شَيْئاً وَلَا تُكْسِرْ عَلَيَّ لَعَلِّي أَعْقَلُهُ** "Bana öğret. Çok söyleme. Belki anlayabilirim." Aynen böyle söylemiş adam. Bana Müslümanlığı özetle uzatırsan anlamam, kafam çalışmıyor benim. Hani diyoruz ya biz: "Ben okumuş değilim. Hoca değilim ben." Kim "ben okumuş değilim, hoca değilim, icazetim yok" diyorsa onun gibi bir Müslüman. Bu sahabi "ya Resûlullah" diye konuşmaya başlıyor. Henüz iman etmemiş, müşriklerden bir müşrik değil Müslüman. Belki de Resûlullah sallahu aleyhi ve sellem arkasında, bir ikindi namazını kıldıktan sonra bu soruyu sormak için önüne gelmiştir veya kim bilir bir meydanda cihad edilmiştir, kılıç kaldırmıştır

adam. Şehit olmaktan kıl payı kurtulup geri gelmiştir. Peygamber aleyhisselamı boş bulduğu için soru sormuştur yani bir kâfirin sorduğu soru değil bu. Peygamber aleyhisselama iman etmiş, onunla namaz kılmış bir Müslüman'ın sorusu bu.

Ne soruyor? “Bana İslam’ı öğret ama çok konuşma. Kısa, özetle çünkü benim anlama sorunum var. Uzun şeyleri anlamayabilirim.” Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, “bana kısa konuş ama her şeyi anlat” türünden soru soran Müslüman’a bir kelime konuşmuş: “ لا تَغْضَبْ ” “Kızmayacaksın!” buyurmuş. “Kızma!” Adam: “ bana anlatmaya devam et ya Resûlullah” deyince bu cevabın mucize olduğu anlaşılmış bu sefer. Hem kısa istiyor “ben talebe değilim ders çalışmam” demek istiyor hem de sinirlenmeye başlamış adam. “Bana anlatsana ya Resûlullah” demiş. “ Sinirlenmeyeceksin” buyurmuş. “Bana konuş ya Resûlullah seni dinliyorum” demeye kalkınca; “sinirlenmeyeceksin” buyurmuş. Defalarca, Ebu Hureyre radiyallahu anh diyor ki: “defalarca sordu, her seferinde de “sinirlenme” buyurdu Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz”.

Aziz Kardeşlerim,

Biz de Ümmeti Muhammed'deniz elhamdülillah. Bu cevap bizim için de. Biz de bu cevabı bizzat Resûlullah'tan dinlediğimiz gibi dinlemek zorundayız. Çörek otu tansiyona faydalıdır, kalbe faydalıdır, mideye faydalıdır diye kendi kendimize şifa mekanizmaları ürettiğimiz zaman bunu Peygamber'e dayandırıyoruz. Bir doktor: “ yahu çörek otunun bunlara faydası olup olmadığı belli değil” diyecek olsa “Sen Ehlisünnet değil misin? Duymadın mı hadis var ya” deyip Peygamber'imizi savunuyoruz. Haklıyız da. Bir de ucuz ise herhangi bir tansiyon ilacından çok daha faydalı tabi o zaman. Ucuzsa doğal mamuller arasında kimyasal ilaçlardan daha ucuzsa şifası daha keskin o zaman. Ölü bile diriltilebilir. Ucuz çünkü.

Bu teslimiyetimiz “Peygamber muhakkak doğru söyler asla hatalı bir şey söylemez” anlayışından kaynaklanıyorsa eğer olgun bir Müslüman, olgun bir insan olarak yaşamak, onlarca yüzlerce cilt kitap yerine bir kelimedede özetlenecekse eğer işte o özeti yaptı: “sinirlenmeden yaşayacaksın” dedi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz.

Çörek otuna sahip çıkıp bu hadisi hadis kitaplarında garip bırakan Ümmet, psikiyatrik laboratuvarlarda üretilmiş ilaçlarla zehirlenmiş bir hayat yaşamaya mahkûm insanlardan oluşuyor demektir. “Sinirlenme! Kızma! Kızmadan yaşa!” uyarısına karşı; “Bana izahatta bulun ya Resûlullah! Ben sana soru sordum” dedikçe adam, demek ki can damarı sinirlenmekmiş bunun. Madem Peygamber'e soru sordun, sana bir kelime söyledi. Eve git düşünsene! Sinir sistemi yerine oturmuş adam değil. Peygamber bu, sallallahu aleyhi ve sellem kime ne cevap verileceğini herkesten iyi bildiği için o adama “sinirlenmeyeceksin” dedi. Adam bundan sinirlendi zaten. Tekrar sormaya başladı, “sinirlenmeyeceksin” dedi. Ebu Hureyre radiyallahu anh diyor ki: “adam sordukça Resûlullah; ‘sinirlenmeyeceksin’ dedi” diyor sallallahu aleyhi ve sellem.

Aziz Kardeşlerim,

O adam çok sinirliydi de onun sinir sistemini yatıştırmak için böyle dedi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem. Biz çok sakın birileri miyiz? Çocuklarımıza bağırırken, arkadaşlarımıza bağırırken, eşimizi bir kaşık suda boğmak için bahaneler ararken, biz sakın birileri miyiz? Korkarım biz de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem huzurunda durup: “bana bir nasihat et Ya Resûlullah! Bu asırda İslam’ı özetleyiver bana deyiverecek olsaydık herhalde bize çok daha yüksek sesle “ لا تَغْضَبْ ”

“لَا تَغْضَبْ” diye üstelik de sitem ederek konuşurdu. Ama “ben İstanbul’dan, teknoloji çağından geliyorum Ya Resûlullah” diye ilave yapsaydım: “Ben özellikle çölden Bedevî’ler gibi değilim ya Resûlullah. İstanbul’dan, modern dünyadan geliyorum. İnternetli bir dünyadan geliyorum. Haberleri her yarım saatte bir yirmi defa dinleyen bir adamım ben” dese ydim belki bana bir ilave kelime daha koyardı. “Sinirlenme! Sinirlendiren ortamlarda durma!” derdi bana herhâlde. Çünkü o sahabi, zaten çöl hayatı yaşıyordu. Sinirlenmek için eşi ve çocuklarından başka bir gerekçe yoktu. Benim ise herkesin ayağıma bastığı bir şehirde yaşayan hayatım var. Sinirlenmemi gerektirecek haberleri, duyumları, dedikoduları, twitleri, saatte yüz defa neredeyse nefes gibi ağızımdan, burnumdan, kulağımdan ses dalgası gibi algıladığım bir hayat anlayışımız var. İlave eder bana derdi ki: “Cep telefonundan da uzak dur!” O zaman: “Ya Resûlullah! Başka türlü bir iletişim imkânım yok benim” dese ydim “cep telefonundan uzak dur” derdi bana. “Ya Resûlullah ama ben nasıl iletişim kuracağım” dese ydim “cep telefonundan uzak dur” derdi o zaman. Bu sahabi öyle yaptı çünkü.

Çölde saf, doğal bir hayat yaşadığı hâlde “sinirlenme” dedi. Nereden sinirlenecek ki bu adam kalabalık bir şehirde yaşamıyor ki. Onun çapında sinirlendirecek bir ortamı vardı “ondan uzak dur” dedi. Biz frekans dalgaları arasında, kafamıza balyoz gibi vuran dalgalar ortasında yaşıyoruz. Sadece evlerimizdeki cep telefonları bile sinir sistemimizin alabora olması için yeterli bir sebep. Kullanmasak bile cep telefonlarını, o telefonlardan oluşan dalgalar bile sinir sistemimizin bozulması, bünyemizde kanser oluşması için yeterli bir sebep. Böyle bir hayat yaşıyoruz. Bu hayatımızı bilseydi Sevgili Peygamber aleyhisselam Efendimiz, bu hadis-i şerifi o zaman: “ sinirlenme, sinirleneceğin ortamlarda durma” diye ikaz ederdi.

Aziz Kardeşlerim,

Çörek otu sağlığımız için yararlı mı? El-hak yararlı tabi. Ne kadar, nasıl? Tıbbın bileceği bir şey bu. Çorba kaşığı ile çörek otu yenmez. Tıp ne kadar uygun görüyorsa sistemini tıp oturtmak şartıyla Peygamberimiz aleyhisselam Efendimiz’in sağlıkla alakalı tavsiyelerinden birisidir. Başımızın üstünde gözümüzün ortasında yeri var. Ama çörek otu kullanmaya muhtaç hale gelmemek için de **“لَا تَغْضَبْ”** sözünü unutmamak lazım. Çünkü çörek otu tedavi için kullanılacak. Peygamber aleyhisselam hastalanmamayı tavsiye etmesi bakımından hastalandıktan sonra ne yapacağımızı tavsiyesinden daha çok tavsiyelerde bulunmuştur. Önce hasta olmamayı, sinir krizi geçirmemeyi öğrenmemiz lazım ki Peygamberimiz aleyhisselatu vesselam özellikle bunu öğretmiştir zaten.

Müslüman olarak “Peygamber’imiz çörek otu tavsiye ediyor” demeden önce; “kızmamayı, kızmayacak ortamda bulunmayı, kızınca da ortamı yatıştırmayı tavsiye ediyor” dememiz lazım. Şimdi bir baba kim ise ona söyleyecek. Bir öğretmen, muallim kim ise ona konuşacak. Kim bir camide insanlara Allah’ı, Peygamber’i, fıkı, dinlerini öğretiyorsa ona söylüyor.

Ahmed bin Hanbel’in rivayet ettiği bir Hadisi şerif babalara, öğretmenlere, herkese hitap ediyor. Bakınız ne buyuruyor: **“عَلِّمُوا يَتَرُوا وَ لَا تُعَسِّرُوا وَ إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَالْيَسَنُكْتُ”**

“Öğretin, kolaylaştırın, zorlaştırmayın. Sizden biriniz zorlaştırma veya öğretirken sinirlenme noktasına gelirse susuversin.” Sus! Sinirlendin sus! Sinirlendin, hâlâ konuşuyorsun. Sen Resûlullah dinlemiyorsun o zaman sallallahu aleyhi ve sellem. Sevdiğin çörek otu, sünnete bağlılığını göstermez senin. O zaten çöreğin üstünde hoşuna gitmişti. Böreğin üstünde simsiyah güzel görünüyor onun için sen onu yiyorsun o zaman. Sinirlenince baba, hoca efendi, öğretmen, ders anlatırken, çocuğa nasihat ederken sinirlenmeye mi başladın? Sana Peygamber emri: Sus! Sus! Ses tonun yükselmeye başlayınca,

sus! Yüzün kızarmaya, damarların şişmeye başlayınca, sus! Peygamber tavsiyesi bu. Konuşup, konuşup, konuşup teselli için psikologa gitmek yerine; konuşurken sinirlenince susmaya alış. Hem ücret ödmeden bir iş yapmış olursun hem de Resûlullah'a göre yaşayan bir Müslüman olursun.

Aziz Kardeşlerim,

Sinirlenmek, kızmak, dinden çıkmak değildir. "Kim sinirleniyorsa, dinden çıktı" demiyoruz. Böyle bir şey yok. Ama insanız. İnsan olduğumuz için de biz hata da edebiliriz, şeytan bizi yanlışla da sevk edebilir. Ama Sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, mekanizmamızın doğal sonucu olan sinirlenmeye ve sinirlenince de yanlış iş yapma ihtimalimize karşı bizi ikaz ediyor. Önce kanununu koydu. "Beni kısaca Müslüman yap. İslam'ı bana en özet şekilde anlat" diyen adama, "kızmayacaksın" dedi. Kızan adam iyi Müslümanlık yollarını kendi eliyle tıkatır zaten. Sinirli baba, iyi çocuk yetiştiremez; pısrık çocuk yetiştirir. Sinirlenen anne, çocuk terbiye edemez; çocuk ezer. Sinirlenen eş, doğaldır. Eş olmak sinirlenmeyi gerektirecek onlarca olayla her gün karşılaşmak demektir. Kadın veya erkek, sinirlenir. Kadın veya kocası, sinir sistemi çatlayacak hâle gelebilir. Müslüman'da da olur bu. Kâfirdede olur. Kâfir uyuşturucuya yönlenir. Mü'min kadın, Resûlullah'a döner sallallahu aleyhi ve sellem. Her insan sinirlenir. Ama "Muhammedun resûlullah" diyen Resûlullah'tan yardımı umar.

"Muhammedun resûlullah" diyemeyen ya da dediği hâlde neden "Muhammedun Resûlullah" dedik biz bu dünyada anlayamayan birisi teskin edici ilaçlara muhtaç olur. "Getir şu ilaçtan bir daha." Ya da "bir sigara getir". İçi kor ateş olmuş sigarayla ateş söndürmeye kalkar. O kadar sinirlenmiş ki kibritsiz neredeyse sigarası içinden gelen korlarla ağzında tutuşacak, sigarayla teskin olmaya kalkar. Ama "Muhammedun resûlullah" deyip bununla hayat bulan bulacağına iman eden mü'min ise Resûlullah'ı hatırlar. Ne demişti Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem? "Sus!" demişti. Susar. Sonra sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştu ki: "Sizden biriniz sinirlendiği zaman ayaktaysa oturuversin. Oturduğu hâlde siniri geçmediyse yatıversin." Yani pozisyon değiştir.

Mü'min insan, "Muhammedun resûlullah" diye iman etmiş insan otururken sinirlendiyse ayağa kalkmaz. Çünkü zehir yutmuş olur o zaman. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem pozisyon değiştir, ayakta vurup dağıtma, sövüp sayma ihtimalin yüksek olduğu için "otur" diyor. "Şeytanın seni kullanabileceği pozisyonu kullanamayacağı yöne çevir." diyor. Sinirlenince masaya vurup ayağa kalktın mı sen, işte tam tersini uyguladın. Sana "frene bas" dendi sen daha çok gaza bastın. Yativer, dinlen, bir saat dinlen ondan sonra cevap ver. Ve buyurmuş ki: "İnsan sinirlendiğinde şeytanın yaratıldığı ham madde olan ateşe mahkûm olmaya başlar." Sinirlenen insanın yüzü, eli yükselir; ateşi yükselir hâle gelir. İnsan sinirlenince onun için kıpkırmızı oluyor. Şeytan ateşten yaratıldı. İnsanın ateşi yükselmeye başlıyor sinirlenince. Şeytan kendi malzemesinin insanın damarlarında dolaşmaya başladığını anlayınca her türlü kötülüğü ona yaptırır. "Ateşi su söndürdüğü için hemen gidin abdest alın, rahatlayın." buyuruyor. Peygamber tavsiyesi.

Çörek otu sünnettir diye çörek otuna sarılanlar sinirlenince ne yapılacağı konusunda da Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Sünnet'ine sarılmak zorundadırlar. Çocuğundan dolayı, eşinden dolayı, talebesinden dolayı, arkadaşından dolayı sinirlendiğinde muhakkak Resûlullah'a sarılmak zorundadır.

Sinirlendiği zaman insan, biraz daha şeytanın oyuncağı olmaya doğru kayıyor demektir. Bunun için Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in huzurunda sinirlenip tartışan iki insan görmüş, belli ki ileri geri konuşmaya başlamışlar. Efendimiz aleyhisselam buyurmuş ki: "Şu adam çok sinirlendi. Ben onu

teskin edecek şeyi biliyorum.” buyurmuş. “Bu adam **“أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ”** dese rahatlayacak” buyurmuş. Çünkü sinirlendiğinde şeytana onun aldatacağı açıdan gelmiş, yaklaşmış oluyorsun. Normal durumlarda şeytan sana “vur bir tokat” dese vurmuyorsun. Sinirlenmeye başlayınca yüz hatların değişince, damarların şişince “vur bir tane” dediğinde vuruyorsun. Bunun için camide de olsan evde de olsan okulda da olsan belediye otobüsünde de olsan mü’min olduğun zaman Allah’a sığınmasını bileceksin.

Allah’a iki türlü sığınacaksın. “Otur” dediyse Peygamber oturacaksın, “abdest al” dediyse abdest alacaksın, “sinirlenme” dediyse Peygamber’in hatırı için sinirlenmeyeceksin. Böylece Resûlullah’ın Sünnet’ine ehil olduğun, Sünnet’e ehil bir Müslüman olduğun anlaşılacak.

Ebu’d Derda radiyallahu anh isimli sahabi diyor ki: “Bir adam Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem geldi. Dedi ki: “Ya Resûlullah! Bana en kestirme cennet yolunu gösterebilirsen” dedi. Bu adam kâfir biri olsa “iman et” diyecek. Bu mü’min. Nereden anlıyoruz mü’min olduğunu? “Ya Resûlullah” diye başlıyor adam. “Ey Peygamber’im” diye başlıyor. “Peygamber’im” dediğine göre sahabi bu. Allah’ın cenneti zaten vaat ettiği adam bu. Bu adam gelmiş: “Bana cenneti kestirmeden gösterecek bir iş göster ya Resûlullah. Şehit mi olayım, gece sabaha kadar mı namaz kılayım?” diye öğüt istiyor. Buyurmuş ki: **“لا تَغْضَبْ وَ لَكَ الْجَنَّةُ”** “Kızmadan yaşa cennet senin olsun” buyurmuş. Çünkü, çünkü “yahu sinirlenmedin de cenneti nasıl kazandın” deyip sinirlenmesi geliyor insanın şimdi.

Niye Hamza şehit oldu o zaman? Niye Hamza şehit oldu? Niye Mus’ab zengin babanın servetini bırakıp çöllerde gariban yaşadı o zaman? Gel de sinirlenme işte. Öyle değil, öyle değil. “Cennetin sekiz kapısından istediğinden girebilirsin ey Müslüman kadın, yeter ki kocanı idare etmesini bil.” diyen Resûlullah’ın nasihati bu. Çünkü abla, sinirlendiğin için bu fırsatı kaçırdın sen. Bağırıp çağırmadan bir taş çorba yapsaydın o çorba senin cennet vizen olacaktı. Çocuğunu emzirirken “ha yavrum, ha yavrum” deyip sabretseydin, “Bıktın mı, çatladın mı? Geldim işte! Senin çamaşırını yıkıyordum zaten” demeseydin çocuğunu emzirmiş olmayacaktın sen. Cennetine doğru sıçramış bir adım atacaktın. Anasın sen, çaren yok, mecbur sabredecektin. Kadınsın, yok çaren yok, sabredeceksin. Sabretmeden yaptığın için cennet vizesini kaybettin. Emzirdiğin de boşuna kaybettiğin süt haline geldi. Bu mantıktır işte.

Camide hoca efendiye dinliyorsun. “Yahu bu adam ne anlatıyor, benim anlamadığımı anlatıyor” diye sinirlendiğin için gözün kararı adamın son konuştuğu yarım saati dinlemedin zaten. Dinlemediğin için de seni bir adımda cennete sıçratan projeyi sana sunmuştu adam, senin gözün kulağın karardığı için hiçbir şey anlamadın. Herkesin cennet vizesi kapıldığı dersten sinir sistemin bozulmuş geri gittin sen. **“لا تَغْضَبْ وَ لَكَ الْجَنَّةُ”** bu demektir işte.

“Kızma, cennet senin olsun.” Çünkü kızınca senin mü’min sistemin işlemeyecek. Mü’min sistemin işlemeyince de sen, yokuşlardan cennete gireceksin. Terleyeceksin. Terleyince de ya kazanacak ya kaybedeceksin. Hâlbuki sana Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hiç kaybetmeden direkt cennete giriş yollarını göstermek istiyor.

Aziz Kardeşlerim,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bir hadisini defalarca duymuşuzdur. Ne buyurmuştu: “Pehlivan tuttuğunu yere yatan değil. Gerektiğinde nefsinin zapt edebilen insandır.” Bu Ümmet’in

yiğidi, en sinirlenecek zamanda bile sabır sistemini devreye sokan adamdır. Üç gün haber dinleyerek sinir krizi geçiren adam değil. Volkanın ortasında bile serin kalabilen adamdır. Onun adı da İbrahim'dir zaten. Onun için İbrahim'e her Tahiyat'tan sonra selamlar gönderen bir ümmetiz biz. Ateşin ortasında yanmayan İbrahim'in torunu Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Ümmet'iyiz. Bunun için "kıзма, sinirlenme, cennete gir" dedi Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem.

Sinirin varsa bunu kâfire ve küfre galiz olarak nefret olarak kus. Sinirlenince faize lanet et. Kumara, fuhşa lanet et. Sinirlenince de çocuğuna, eşine, çevrene dualar et. Böylece ateşlerin içinde serin, selamet İbrahim'e **اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ** deyişinin anlamı ortaya çıkmış olsun. Böylece senin Resûlullah'a bağlılığın çörek otundan önce Sünnet'inden anlaşılması olsun. Böreğin üstündeki ottan çok, kimliğindeki huzur ve şahsiyetin Ümmeti Muhammed'den olduğunu belgelemiş olsun.

Ve'lhamdülillahi Rabb'il âlemin.